

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 2. srpna 2022 odvolání obžalovaného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích ze dne 15. června 2022, č. j. 63T 2/2022-1198,

a rozhodl takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje** toliko ve výroku o povinnosti obžalovaného k náhradě způsobené škody ve výši 3 240 Kč poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE]

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích ze dne 15. června 2022, č. j. 63T 2/2022-1198, byl obžalovaný [REDAKCE] mimo část, v níž byl obžaloby již pravomocným výrokem zproštěn, uznán vinným ze spáchání pod bodem 1 zločinu znásilnění § 185 odst. 1, odst. 3 písmeno a) tr. zákoníku, pod bodem 2 zločinu znásilnění § 185 odst. 1, odst. 3 písmeno a) tr. zákoníku, pod bodem 3 přečinů ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku, šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku ukončeného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a zločinu sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, ukončeného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem 4 přečinu šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, pod bodem 5 přečinu sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem 6 přečinů zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a pod bodem 7 zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.
2. Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku mu byl za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku za tyto činy uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. K označeným mobilním telefonům byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Dále bylo obžalovanému uloženo ochranné léčení sexuologické v ústavní formě podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku.
3. O uplatněných nárocích poškozených bylo v návaznosti na výroky, v nichž byla vyslovena jeho vina, rozhodnuto tak, že obžalovanému byla podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost nahradit nezletilým poškozeným nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] Kč [REDAKCE] Kč [REDAKCE] a [REDAKCE] Kč [REDAKCE] které bylo přiznáno i dalších 3 240 Kč za způsobenou škodu.
4. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byly tyto poškozené odkázány se zbytky svých nároků na řízení ve věcech občanskoprávních.
5. Podle skutkových zjištění nalézacího soudu spočívala trestná činnost obžalovaného v tom, že Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

1. ve večerních hodinách přesně nezjištěného dne v [redacted] roku 2016 v místě jejího tehdejšího bydliště [redacted] [redacted] za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje jejího (jemu známého) nízkého věku a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky níž jeho jednání nerozuměla, nechápala jeho význam a důsledky a nedokázala posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, prostrčil ruku špruslemi postýlky, v níž ležela v osušce a dece zabalená nezletilá poškozená [redacted] narozená [redacted] deku a osušku nadzvedl, rukou jí přešel po noze a následně ji osahával na přirození, přičemž od svého jednání upustil poté, co nezletilá dala nohy k sobě,
2. dne [redacted] 2021 na zahradě u domu čp. [redacted] v ulici [redacted] [redacted] za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje své fyzické převahy a jejího zjevně nízkého věku a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky níž jeho jednání nerozuměla, nechápala jeho význam a důsledky a nedokázala posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, objímal nezletilou poškozenou [redacted] narozenou [redacted] dával jí polibky na čelo a na tvář a dále uchopil její pravou ruku a tuto si přiložil na svůj obnažený penis, kde ji po přesně nezjištěnou dobu ponechal,
3. v době od [redacted] 2017 do [redacted] 2018 z dosud nezjištěného místa, při komunikaci prostřednictvím sociálně sítě Facebook s dosud neustanovenou nezletilou poškozenou komunikující z profilu „[redacted]“, u níž s ohledem na její sdělení a obsah komunikace („jj a na co jsou sperma?“) měl předpokládat, že se může jednat o osobu mladší patnácti let, - vedl rozsáhlou erotickou konverzaci o tom, že je vzrušený, má ztopořený penis, že masturbuje či že právě ejakuloval, při komunikaci též oba v některých případech masturbovali, a to v rámci videochatů,
 - nezletilou přesvědčil, aby mu poslala nezjištěný počet svých intimních fotografií,
 - sám jí zaslal nejméně tři fotografie zobrazující obnažené děti v polohách vyzývavě předvádějících pohlavní orgány a děti masturbující, tři fotografie ztopořeného, resp. ejakulujícího penisu, fotografii staré nahé ženy zobrazující mj. detail jejího přirození a dva videosoubory zachycující masturbující dívku,
 - požadoval po ní, aby mu zaslala video, na němž bude masturbovat, přičemž na její mlčení reagoval vyhrožováním, že zveřejní její předchozí intimní fotografie například na Facebooku,přičemž v důsledku jeho jednání vzniklo reálné nebezpečí, že se nezletilá bude v intimní oblasti života chovat nevázaným či jejímu věku neodpovídajícím způsobem,
4. dne [redacted] 2017 ve [redacted] hodin z dosud nezjištěného místa při komunikaci prostřednictvím sociálně sítě Facebook zaslal nezletilé poškozené [redacted] narozené [redacted] bytem okres [redacted] fotografii ztopořeného penisu, ačkoli dle fotografie, kterou mu nezletilá v rámci předchozí komunikace zaslala, mohl předpokládat, že se jedná o osobu mladší osmnácti let,

5. dne [REDACTED] 2018 v odpoledních hodinách z dosud nezjištěného místa, při komunikaci prostřednictvím sociální sítě Facebook, poté co mu dosud neustanovená poškozená komunikující z profilu „[REDACTED]“ dobrovolně zaslala fotografii svých prsou, požadoval po jmenované fotografe detailu jejího přirození a na její odmítnutí reagoval vyhrožováním, že nezašle-li mu je, zveřejní předchozí fotografie na Facebooku, přičemž poškozená jeho požadavku ze strachu vyhověla, vyfotila se a dvě fotografie svého přirození mu zaslala,
 6. v době od [REDACTED] 2021 z přesně nezjištěného místa, při komunikaci prostřednictvím sociální sítě Facebook vedl s nezletilou poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED], jejíž věk znal, rozsáhlou erotickou konverzací o tom, že je vzrušený, má ztopořený penis a masturbuje a o svém sexuálním životě, opakovaně se v průběhu videohovorů před nezletilou obnažoval a masturboval, přesvědčil ji, aby mu poslala nejméně jednu svoji fotografii zobrazující prst manipulující v oblasti jejího přirození, čemuž vyhověla, a dále nezletilý poslal dvě fotografie ztopořeného penisu, přičemž v důsledku jeho jednání vzniklo reálné nebezpečí, že se nezletilá bude v intimní oblasti života chovat nevázaným či jejímu věku neodpovídajícím způsobem,
 7. v přesně nezjištěný den v [REDACTED] 2020 na zahradě domu čp. [REDACTED] v [REDACTED], [REDACTED] za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje své fyzické převahy a jejího zjevně nízkého věku a snížených mentálních schopností plynoucích z lehké mentální retardace a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky níž jeho jednání nerozuměla, nechápala jeho význam a důsledky a nedokázala posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, osahával nezletilou poškozenou [REDACTED] narozenou [REDACTED] 2012, pod oblečením na přirození, obnažil si před ní přirození, uchopil ji za ruku, přiložil si ji na penis a pomocí její ruky masturboval do vyvrcholení a dále vložil svůj penis do jejích úst a požadoval po ní, aby jej sála do vyvrcholení.
6. Shora citovaný rozsudek krajského soudu napadl v zákonné lhůtě **obžalovaný odvoláním**, které odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Přitom specifikoval, že jeho odvolání směřuje toliko do výroku o vině skutky 1, 2 a 7, proti výroku o trestu a proti s výjimkou nezl. [REDACTED] (ohledně něhož byl obžaloby zproštěn) všem ostatním výrokům o náhradě škody a nemajetkové újmy. Současně uvedl, proti kterým výrokům jeho odvolání nesměřuje a mezi ně zařadil i výrok o uložení ochranného léčení sexuologického v ústavní formě.
 7. K popisu skutku pod bodem jedna namítl podle něj zásadní rozpor v popisu polohy poškozené, předně však nalézacímu soudu vytkl, že se řádně nevypořádal s jeho obhajobou. K tomu uvedl, že odůvodnění této části na něj působí tak, že mu soud neuvěřil hlavně proto, že toto jednání je podobné dalším skutkům a odpovídá závěrům znaleckého zkoumání. Kromě toho, že i jinak napadá znalecký posudek, má to za nedostatečné. K tomu namítl, že vypovídal několikrát v podstatě stejně s tím, že ani u něj nebyly zjištěny sklony k vymyšlení či fabulaci a při jeho nízkém intelektu lze poměrně úspěšně pochybovat o jeho schopnosti opakovat smyšlenou obhajobu.
 8. Soud prvního stupně podle něj řádně nevysvětlil, proč uvěřil tvrzení [REDACTED] osoby s tak špatnými výchovnými schopnostmi a postupy, žijící v tak zanedbané domácnosti s tím, že

také taktně nezmínil výpověď svědkyně [REDACTED] (č.l. 838), která uvedla, že [REDACTED] lze a nedá se jí vše věřit.

9. Vzhledem k obsahu konverzace měl soud řešit, kde [REDACTED] takové znalosti a zkušenosti získala, zda to nesnižuje její důvěryhodnost a jaký by to v případě uznání viny mělo vliv na případnou náhradu nemajetkové újmy.
10. K tomu se pozastavil i nad tím, že tento skutek nebyl zmiňován v předchozích výpovědích poškozené a její matky z ledna a února 2021.
11. Shodně ke skutkům pod body 2 a 7 odkázal na svou verzi skutkového děje s tím, že jeho vysvětlení je logické a schopné obstát v konkurenci tvrzení poškozených a jejich příbuzných.
12. Dále vyjádřil nesouhlas se závěry znaleckého posudku MUDr. Bittnerové a PhD. Malé, má jej i po doplnění v hlavním líčení za neúplný a nepřezkoumatelný s tím, že soud o něj nemůže opírat své závěry. Oproti odůvodnění obsaženém v bodu 41 napadeného rozsudku setrval na stanovisku, že nedošlo k doplnění potřebných informací v plném rozsahu, ale jen k namátkovému uvedení několika hodnot a takto ani neobsahuje všechny náležitosti vyžadované zákonem č. 254/2019 Sb. Soud prvního stupně tak nepostupoval správně, když těmito znaleckými závěry podpořil své skutkové závěry a hodnocení důkazů.
13. Vzhledem k charakteru uloženého ochranného léčení, jež svou povahou představuje srovnatelné mimořádně závažné omezení osobní svobody, namítl nadbytečnost nepodmíněného trestu odnětí svobody s tím, že pro ochranu společnosti i jeho nápravu by mělo sloužit zejména toto ochranné léčení. Dlouhý pobyt ve výkonu trestu odnětí svobody by nanejvýš mohl působit jako symbolická odvěta, což není dostačující, spravedlivý ani ekonomicky výhodný důvod.
14. Výši náhrad nemajetkové újmy napadl s tím, že není stanovena na základě žádných konkrétních skutečností a jedná se o pouhou volnou úvahu soudu. Zpochybnil, že při poměrech, v nichž vyrůstá, není vůbec zřejmé, nakolik jsou současné potíže [REDACTED] způsobeny jeho jednáním. V každém případě by neměly být přiznány soudem prvního stupně přiznané výši, ale násobně nižší. Vzhledem k časovému odstupu lze podle něj mít i vážné pochybnosti o příčinné souvislosti současných výchovných potíží [REDACTED]
15. Závěrem navrhl, aby Vrchní soud v Praze zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
16. K odvolání obžalovaného se negativně vyjádřily prostřednictvím svého zmocněnce nezl. poškozené [REDACTED] a [REDACTED] a navrhly jeho zamítnutí.
17. **Vrchní soud v Praze** shledal, že včas podané odvolání bylo podáno oprávněnou osobou a jeho odůvodnění má zákonné náležitosti.
18. U veřejného zasedání, konaného o podaném odvolání, obhájce obžalovaného odkázal na písemné odůvodnění odvolání, z něhož zopakoval a rozvedl stěžejní argumenty, přičemž učinil shodný návrh. Obžalovaný dílem zopakoval podstatu své popěrné obhajoby. Státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze podrobně zhodnotila napadený rozsudek jako správný a navrhla zamítnutí odvolání obžalovaného. K jejímu návrhu se v návaznosti na argumentaci obsaženou již v písemném vyjádření připojil zmocněnec poškozených nezl. [REDACTED] a [REDACTED]

19. Vrchní soud v Praze přezkoumal z podnětu podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž přihlížel i k případným vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, pokud mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Takto bylo odvolání obžalovaného shledáno jen částečně důvodným, a to z jiných, než odvolatelem uváděných důvodů.
20. Pokud jde o řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, odvolací soud se přesvědčil, že v něm nebyly zjištěny vady, které by mohly mít vliv na správnost či zákonnost rozhodnutí a které by samy o sobě měly vést ke zrušení napadeného rozhodnutí. Nebylo tak zjištěno, že by v přípravném řízení nebo v řízení před soudem byla porušena procesní ustanovení v té míře, že by se jednalo o podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu.
21. Také z hlediska ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu byly řádně provedeny všechny potřebné a zřejmě i reálně dosažitelné důkazy, které mohly k objasnění skutkového stavu věci přispět, a nalézací soud si tak vytvořil patřičný skutkový základ pro svoje rozhodnutí, přičemž se současně patřičně vyrovnal s návrhem na doplnění dokazování, který byl obžalovaným uplatněn, a náležitě zdůvodnil, z jakých důvodů dokazování nedoplňoval. Je věcí soudu prvního stupně, aby v rámci dokazování vyhodnotil, které důkazy pro své rozhodnutí potřebuje a které nikoliv, přičemž argumentace soudu prvního stupně je naprosto přílehavá. Shodný návrh vznesený v odvolacím řízení vychází z pochopitelné snahy obžalovaného z jeho pohledu nepříznivé závěry znaleckého posudku zvrátit, ale v této části nemohou jeho námitky obstát. V tomto směru je ostatně odvolání obžalovaného do jisté míry nekonzistentní, na jednu stranu nebrojí proti uloženému ochrannému léčení, argumentuje jím ve vztahu k ukládanému trestu, na druhou zpochybňuje znalecké závěry, o které se soud při ukládání tohoto ochranného opatření opřel. Pokud obžalovaný zpochybnil východiska znaleckých závěrů již dříve ve svém vyjádření k podané obžalobě, může soud odvolací plně odkázat na odůvodnění bodu 46 napadeného rozhodnutí, kde soud prvního stupně podrobně rozebírá, nakolik se s tím vyrovnala již znalkyně u hlavního líčení, kdy byl nejen vcelku podrobně popsán průběh namítaného vyšetření, ale současně zdůrazněno, že se nejednalo o jediné diagnostické kritérium. Nelze přitom pominout, že aktuální znalecké závěry mají oporu i v těch, které byly k obžalovanému učiněny v minulosti. Již nalézací soud tedy patřičně reagoval i na obhajobu obžalovaného, jeho závěry soud odvolací sdílí a za této situace byl zamítnut tento návrh na doplnění dokazování i v odvolacím řízení.
22. Je třeba akceptovat, že po takto provedeném dokazování neměl soud prvního stupně o této trestné činnosti obžalovaného žádné pochybnosti.
23. Okolnosti svědčící proti obžalovanému byly podle názoru soudu odvolacího již nalézacím soudem objasňovány se stejnou pečlivostí jako okolnosti svědčící v jeho prospěch, shromážděné důkazy hodnotil krajský soud v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i v jejich souhrnu a ve všech vzájemných souvislostech.
24. Soud prvního stupně také v odůvodnění napadeného rozsudku, které v této části odpovídá kritériím § 125 odst. 1 tr. řádu, vyložil, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení.
25. V přezkoumávané trestní věci také odvolací soud neshledává nic, co by mohlo vést k zásadní revizi závěrů soudu prvního stupně, neboť ten se již plně vyrovnal v podstatě se všemi

uplatněnými námitkami, jež se stran skutkových zjištění odrazily v podaném odvolání.

26. Na adresu uplatněných odvolacích námitek ohledně polohy poškozené [REDAKCE] je třeba oponovat, že ne každá ve skutkovém popisu uvedená vnější okolnost je skutečně významná, přičemž odvolací soud neshledal nic, co by mohl vytknout způsobu, kterým se soud nalézací s tímto skutečně marginálním rozporem vyrovnává pod bodem 17 napadeného rozsudku.
27. Soud prvního stupně také postupoval procesně správně, pokud pominul jakékoli vyjádření paní [REDAKCE], neboť úkon tak jak je zachycený na č. l. 838 je procesně nepoužitelný. Přitom potenciál tohoto tvrzení vztahujícího se k matce poškozené nemůže zvrátit závěry, které soud prvního stupně učinil ohledně věrohodnosti tvrzení poškozené samotné, a to na základě důkazů dalších tak, jak podrobně a adekvátně důkazní situaci rozebral.
28. V konkurenci tvrzení poškozených, na které tak přílehavě navazovaly důkazy další, skutečně nemohla obhajoba obžalovaného obstát.
29. Poškozené přitom v podstatě ani nejsou disponovány k tomu, aby byly v tomto směru schopny reprodukovat něco, co by samy neprožily, jak je to nejmarkantnější u poškozené nezletilé [REDAKCE]
30. Soud odvolací ve shodě se soudem prvního stupně ani nenachází žádnou motivaci v rodinách poškozených k nepravdivému osočení obžalovaného, proti čemuž svědčí i způsob, jakým na sdělení poškozené bylo původně reagováno v rodině [REDAKCE] nebo fakt, že jednání vůči poškozené [REDAKCE] našlo svůj odraz v její předchozí vzájemné konverzaci s obžalovaným.
31. Ostatně již soud prvního stupně přílehavě poukázal na to, že byť mezi jednotlivými rodinami poškozených nejsou v podstatě žádné vztahy, popisují všechny tři poškozené podobné zážitky, které jim setkání s obžalovaným přineslo. Ty pak zcela odpovídají znaleckým závěrům o deviaci obžalovaného, která ho k takovému jednání jednoznačně predisponuje. Ačkoli se tedy jednalo o různé události, jejich společné znaky a souvislosti podporují závěry o jednání obžalovaného vůči všem třem poškozeným.
32. Vzhledem k tomu, že nalézací soud se takto vypořádal se stěžejními body obhajoby obžalovaného, jehož odvolací námitky jsou opakováním základní obrany uplatněné již v hlavním líčení, lze pro stručnost především odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, kde je k ní vše podstatné uvedeno.
33. Podle názoru odvolacího soudu tedy krajský soud nepochybil, pokud své skutkové závěry o vině obžalovaného v napadených bodech rozsudku založil především na usvědčujících výpovědích jednotlivých poškozených. K tomu navíc nezbyvá, než zdůraznit, že hodnocení důkazů je především doménou soudu prvního stupně a pokud nalézací soud v souladu s jednou ze stěžejních zásad našeho trestního řízení, a to zásadou volného hodnocení důkazů, dospěl k výše uvedeným závěrům, bylo třeba je akceptovat, přičemž soud prvního stupně vystihl ve svých úvahách vše podstatné. Jak rovnovážně a uvážlivě přitom nalézací soud postupoval, odráží i zprošťující výrok a jeho odůvodnění.
34. Pokud soudu prvního stupně takto nebylo odvoláním vytýkáno v podstatě nic jiného, než odlišné hodnocení důkazů, je na místě připomenout významnou procesní zásadu, že pokud soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně právě podle ustanovení § 2 odst. 6 tr.řádu a

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

učinil logicky odůvodněná skutková zjištění, nemůže odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek zrušit jen proto, že popřípadě sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem. V takovém případě totiž nelze napadenému rozsudku vytknout žádnou vadu ve smyslu citovaného ustanovení (srov. č. 53/1992-I. Sb. rozh. trest.). Plnou aktuálnost této zásady potvrzuje její citací ve svých rozhodnutích i Ústavní soud ČR.

35. Za těchto okolností pak byl správně zjištěný skutkový stav podřazen i pod odpovídající normativní rámec.
36. Bezbrannost poškozených obžalovaného lze přitom odvozovat nejen od jejich velmi nízkého biologického věku, respektive od nízkého věku v kombinaci s lehkou mentální retardací u poškozené [REDAKCE], který je nepochybně handicapoval ve schopnosti adekvátně reagovat na jeho jednání nebo se mu efektivně bránit i tehdy, pokud by byly schopny pochopit jeho nepatřičnost v rámci své takto velmi zásadně omezené rozumové a osobnostní výbavy, neboť při absenci dostatečných zkušeností rozhodně nedisponovaly skutečně účinnou obranou vůči útokům obžalovaného, kterého již z jeho pozice dospělého v pro ně bezpečném prostředí (doma, u prarodičů) musely vnímat i jako určitou autoritu. Nacházely se tak ve vztahu k němu ve stavu psychické bezbrannosti.
37. Byť lze uplatnit určitou výhradu na adresu použitých právních vět, když s bezbranností se v zákoně pojí toliko její zneužití, jde o výhradu ryze formální, jež nedosahuje takové závažnosti, aby tento dílčí nedostatek odůvodňoval zásah odvolacího soudu.
38. Také trest, který byl obžalovanému uložen, odpovídá všem zákonným kritériím včetně hodnocení osoby obžalovaného i konkrétní závažnosti jím spáchaných trestných činů, přičemž i zde lze pro stručnost odkázat na příslušnou pasáž odůvodnění napadeného rozhodnutí, proti které nemá soud odvolací žádných skutečně zásadních výhrad. Na obžalovaného se na jednu stranu hledí, jako by odsouzen nebyl, na stranu druhou životní zkušenosti, které v souvislosti se svým zájmem o nezletilé v minulosti učinil, adekvátně nepromítl do svého dalšího života.
39. Za daných okolností při trestných činech takto rozložených v čase nelze trest uložený v polovině zákonné trestní sazby rozhodně považovat za nepřiměřený ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu. Obžalovaný byl navíc pro jeho výkon zařazen do mírnějšího typu věznice při použití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku při zohlednění souběžně ukládaného ochranného opatření.
40. Trest propadnutí věci byl také uložen přiléhavě, jak lze i zde odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, přičemž má souvislost s jinak nenapadeným výrokem o vině.
41. Soudu prvního stupně nelze ani vytknout, že by nesprávně rozhodl o ochranném opatření, když v návaznosti na znalecká zjištění, jež podrobně ve svém rozhodnutí reprodukoval, dospěl k závěru, že jsou naplněny podmínky pro uložení ochranného léčení sexuologického v ústavní formě, přičemž správně zohlednil faktory, které vylučovaly formu ambulantní, jež již u obžalovaného v minulosti selhala.
42. Korespondujícím s výrokem o vině shledal soud odvolací také rozhodnutí nalézacího soudu o uplatněných nárocích poškozených na náhradu nemajetkové újmy, která byla každé z nich nepochybně způsobena. Soud odvolací ve shodě se soudem nalézacím nepochybuje o tom, že jednání obžalovaného bylo spojeno s jejich duševními útrapami.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

43. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku, typicky v osobní sféře. V posuzovaných případech se nepochybně jednalo o zásahy do osobnostních práv poškozených, které je potřeba považovat za závažné, jak je ostatně vyjádřeno i samotnou právní kvalifikací jednání obžalovaného i ve smyslu zvlášť závažných zločinů.
44. Přitom je zřejmé, že úmyslnými jednáními obžalovaného byla nejen ohrožena osobnost poškozených, ale vážně narušena i jejich tělesná integrita, když újmu utrpěly v tak útlém věku i v nejintimnější oblasti své osobnosti.
45. Lze současně ve shodě s nalézacím soudem uzavřít, že taková jednání by za závažnou újmu na důstojnosti a vážnosti ve společnosti pocítovala zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a v postavení poškozených, nad to se v daném případě jednalo o děti nízkého věku bez jakýchkoli sexuálních zkušeností.
46. Jsou tedy nepochybně dány i okolnosti zvláštního zřetele hodné ve smyslu ustanovení § 2957 NOZ.
47. Tady je na místě zohlednit i důsledky tzv. sekundární viktimizace, spojené s účastí na příslušných úkonech v rámci trestního řízení.
48. V daném případě také ani nelze mít jiný způsob zadostiučinění za postačující a naopak částky diferencované soudem prvního stupně za přiměřené všem okolnostem případu a odpovídající poměrům obžalovaného i obvykle přiznávaným částkám.
49. Dílčí pochybení tak shledal soud odvolací toliko ve výroku o náhradě škody, jež byla přiznána poškozené nezletilé [REDAKCE]. Takto uplatňovaný nárok nemá svůj původ v jednání obžalovaného, nejedná se o škodu způsobenou trestným činem, ale představuje náklady, které vznikly poškozené resp. její rodině v souvislosti s trestním řízením. Z těchto důvodů musel odvolací soud tento oddělitelný výrok k odvolání obžalovaného zrušit, a to z důvodů podle § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu.
50. Ze všech těchto důvodů rozhodl odvolací soud tak, jak bylo uvedeno shora. Vzhledem k tomu, že bylo takto rozhodováno jen o dílčím zrušení, bylo rozhodnuto usnesením.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného, a dále odsouzenému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - m) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch odsouzeného. Rozsah, v němž je

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Dle § 8b odst. 2 tr. řádu nikdo **nesmí** v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem **zveřejnit** informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin vraždy (§ 140 trestního zákoníku), zabití (§ 141 trestního zákoníku), některý z trestných činů, kterým byla způsobena těžká újma na zdraví, trestný čin ohrožení pohlavní nemocí (§ 155 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti těhotenství ženy (§ 159 až 162 trestního zákoníku), trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (§ 185 až 193 trestního zákoníku), trestný čin opuštění dítěte nebo svěřené osoby (§ 195 trestního zákoníku), týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku), týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního zákoníku), únosu dítěte a osoby stížené duševní poruchou (§ 200 trestního zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku).

Dle § 8b odst. 3 tr. řádu **zveřejnění** obrazových snímků, obrazových a zvukových záznamů nebo jiných informací o průběhu hlavního líčení nebo veřejného zasedání, které by umožnily zjištění totožnosti poškozeného uvedeného v odstavci 2, je **zakázáno**.

Dle § 8b odst. 4 tr. řádu pravomocný rozsudek (usnesení odvolacího soudu) **nesmí být zveřejněn** ve veřejných sdělovacích prostředcích s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a bydliště poškozeného uvedeného v odstavci 2. Předseda senátu může s přihlédnutím k osobě poškozeného a povaze a charakteru spáchaného trestného činu rozhodnout o dalších omezeních spojených se zveřejněním pravomocného odsuzujícího rozsudku za účelem přiměřené ochrany zájmů takového poškozeného.

Praha 2. srpna 2022

Mgr. Vanda Čínková, v. r.
předsedkyně senátu

